

Biskoppen over Roskilde Stift.

Roskilde, den 29. September 1947.

Idet jeg som Svar paa det høje Ministeriums Skrivelse af 15. ds. angaaende Forslag til Lov om Stiftsbaandsløsning fremsender nedenstaaende Bemærkninger, skal jeg tillade mig at understrege Ønskeligheden af, at der maatte findes en anden Udvej af de øjeblikkelige Vanskeligheder end den foreslaaede.

Skulde dette imidlertid vise sig ugørligt, saaledes at Lovgivningsmagten maa træde i Funktion paa den her foreslaaede Maade, forekommer det mig dog, at visse Ændringer i det os forelagte Forslag er paakrævede.

1) Tanken om i givet Tilfælde (§ 8, Stk. 2) at lade Kirkeministeren optræde som Biskop maa jeg anse for lidet heldig. Var der blot Tale om Tilsynsforholdets økonomiske eller rent administrative Side, laa Sagen anderledes; men her, hvor det drejer sig om Tilsyn med „Prædikeembedet, Sakramenternes Forvaltning og Sjælesorgen i det hele“, forekommer det mig uforsvarligt at lade den politisk valgte, maaske kirkeligt indifferente, maaske — hvilket er lige saa misligt — den stærkt retningsprægede Minister fungere som Biskop. Jeg vil ikke mene, at den politiske Udvikling gaar i Retning af yderligere Sammenfiltrering af det politiske og det kirkelige.

Dette Lovforslags Fremkomst skyldes Problemet, som er rejst af den falsterske Valgmenighed. Skulde man ikke lade det være nok: at sigte paa dette Problems Løsning? Det er ugørligt i et Lovforslag at løse alle i Fremtiden tænkelige Problemer. Hvorfor ikke lade § 8, Stk. 2, gaa ud og vente med at behandle den deri omhandlede Eventualitet, indtil den en Gang maatte foreligge? Opretholdelsen af § 8, Stk. 2, vil næppe lette Forslagets Gang gennem Rigsdagen.

Hvis man ikke vil forlade Tanken om Kirkeministeriet som Reserverbispeembede, tillader jeg mig at gøre opmærksom paa, at den ogsaa maa kunne kræves anvendt paa det Tilfælde, at ingen af Rigets Biskopper er villig til at modtage en stiftsbaandsløsende Menighed (hvilket da maa ind som et nyt Stk. 2 i § 1). Men igen: hvorfor lovgive paa en Maade ud i det blaa?

2) Det maa ønskes, at § 2 udvides med en Bestemmelse om, at der førend Menighedsrådet, som skal beslutte angaaende Stiftsbaandsløsningen, aabnes Adgang til ny Tilmelding til den kirkelige Valgliste. Hvis ikke saadant sker, er man jo ude i den rene Parodi, talmæssigt set. En lille Klike kan da komme til at træffe Bestemmelsen.

I 2- eller 3-Sogns Pastorater vil man kunne komme ud for den Besynderlighed, ja Umulighed, at Sognepræsten skal spille 2 Roller (eller 3). Mon det dog ikke bør fastsættes, at i et Fler-Sogns Pastorat skal Sognene være enige, dersom Stiftsbaandsløsning skal etableres?

3) Hvorledes med en Provst, hvis Menighed (og eventuelt residerende Kapellan) faar gennemført Stiftsbaandsløsning? Er der Mening i at kræve, at han skal tage sin Afsked som Provst? Maa man ikke hellere begrænse Loven paa dette Punkt, saaledes at en Menighed, som har en Provst til Præst, udelukkes fra Retten til Stiftsbaandsløsning?

4) Der bør findes og indsættes en Bestemmelse, som klarer og ordner Spørgsmaalet om den stiftsbaandsløsende Menigheds Forhold under Vakance og den stiftsbaandsløsende Præsts Forhold med Hensyn til Embedets Betjening i Ferietider.